

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „NATA”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NATA” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „NATA” și menținută hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2015,

constată

La 26 noiembrie 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „NATA” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului nr.1-531-33 din 8 iulie 1998, SA „Apă-Canal Chișinău” furnizează către SRL „NATA” servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

Menționează că pîrîta nu a achitat plata pentru serviciile acordate în perioada decembrie 2010 și iunie – noiembrie 2014, acumulîndu-se, astfel, datoria în sumă de 5303,87 lei. În urma neachitării în termen a sumei impuse spre plată, conform prevederilor pct.5.2. al contractului enunțat, a fost calculată penalitatea în mărime de 808,10 lei.

La reclamația nr.11.5-08/3073 din 22 octombrie 2014, expediată în adresa pîrîtei în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, nu a primit răspuns.

Solicită SA „Apă-Canal Chișinău” încasarea datoriei de la pîrîta în beneficiul dînzei în sumă de 6112,10 lei precum și compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 270 lei.

Pe parcursul examinării pricinii SA „Apă-Canal Chișinău” și-a concretizat pretențiile, solicitînd încasarea de la SRL „NATA” a datoriei în sumă de 5303,87 lei, a penalității în sumă de 808, 23 lei și taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la SRL „NATA” în beneficiul SA

„Apă-Canal Chișinău” suma de 5303,87 lei cu titlu de datorie, 808,23 lei cu titlu de penalitate și 270 lei cu titlu de taxă de stat.

Instanța de judecată a conchis că la depunerea cererii de chemare în judecată de către reclamantă nu a fost încălcat termenul de prescripție, acțiunea fiind întemeiată, SA „Apă Canal Chișinău” prezentând probe pertinente și suficiente în acest sens.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, apelul declarat de către SRL „NATA” a fost respins și menținută hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2015.

Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii ca fiind întemeiată și depusă cu respectarea termenului general de prescripție extinctivă.

La data de 02 februarie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, SRL „NATA” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 și hotărîrii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca fiind tardivă și încasarea de la intimat în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată ce se compun din taxa de stat pentru cererea de apel și cererea de recurs.

În susținerea recursului SRL „NATA” a invocat că nu este de acord cu hotărîrea primei instanțe și cu decizia instanței de apel, considerîndu-le neîntemeiate și emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material, și anume a legislației civile în domeniul prescripției extinctive, nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Recurenta argumentează cele declarate prin faptul că instanțele ierarhic inferioare au concluzionat greșit că acțiunea SA „Apă-Canal Chișinău” a fost înaintată în termen.

Motivează recurenta că Curtea de Apel Chișinău nu a respectat și prevederile art. 385 alin. (2) CPC la emiterea deciziei din 28 iunie 2012 prin care a fost admis recursul declarat de SRL „NATA” în cauza civilă privind anularea facturii fiscale conform căreia s-a calculat consumul a cîte 213 m³ de apă potabilă și canalizare, cauza fiind restituită spre o nouă examinare instanței de fond.

Mai susține recurenta SRL „NATA” că nu a întreprins careva acțiuni prin care să recunoască datoria, cum ar fi plata de sume în plus la cele indicate în factura lunară emisă de SA „Apă-Canal Chișinău” pentru prestarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

În baza motivelor susținute, SRL „NATA” consideră că admiterea acțiunii SA „Apă-Canal Chișinău” după expirarea termenului de prescripție constituie o încălcare a dreptului recurentei-pârteii la un proces echitabil, prevăzut de Constituția Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

La 18 februarie 2016, în adresa intimatei SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „NATA”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referință la recursul declarat de către SRL „NATA”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că recursul declarat de către SRL „NATA” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „NATA” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii precum că SA „Apă-Canal Chișinău” la înaintarea prezentei acțiuni a omis termenul de prescripție, deoarece anterior, la 29 martie 2011 recurenta SRL „NATA” a contestat în instanța de judecată factura fiscală emisă de SA „Apă-Canal Chișinău” potrivit căreia s-a calculat consumul a cîte 213 m³ de apă potabilă și canalizare, executarea actului administrativ contestat fiind suspendată pînă la examinarea pricinii în fond.

La 29 septembrie 2014, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost scoasă de pe rol acțiunea depusă de SRL „NATA”, privind anularea facturii fiscale cu anularea măsurii de asigurare a acțiunii, iar la 26 noiembrie 2014 a fost depusă prezenta acțiune.

Referitor la argumentul recurenței privind nerespectarea de către instanțele de apel a prevederilor art. 385 alin. (2) CPC, acesta este irelevant, or se referă la o altă cauză civilă între aceleași părți, însă avînd alt obiect și alte temeuri.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenței SRL „NATA” precum că nu a achitat sume în plus celor menționate în factură, astfel n-a întrerupt cursul termenului de prescripție, deoarece aceste circumstanțe n-au servit temei pentru instanțele ierarhic inferioare de argumentare a întreruperii cursului prescripției .

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „NATA” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „NATA” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru